

Letnice

AI Dech je znakem života. Kdo dýchá, žije. Dech je také znakem lidské blízkosti. Koho dech cítíme, je blízko nás. Motoristé vědí, že v našem dechu se dá zjistit, zda jsme pili alkohol, nebo nikoli.

KE V evangeliu dnešní slavnosti Letnic čteme, že Ježíš dechl na apoštoly a řekl: "Přijměte Ducha svatého."

DI Duch svatý je prvním darem, který po svém zmrtvýchvstání dává Ježíš apoštolům. Použil symbol dýchání, aby naznačil, že Duch jim dává nový život. Oni znali slova z knihy Genesis: "Bůh utvořil z hlíny země člověka a vdechl do jeho chřípí dech života" (Gn 2, 7). Podobně i Ježíš chtěl z apoštolů "stvořit" nové lidi a proto jim dal Dárce života - Ducha svatého.

Nový život měli dát pak speciálním způsobem do služeb Boha. Ježíš jim po předání Ducha ještě řekl: Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu neodpustíte, budou zadrženy." Apoštolové se tak stali nástroji v rukou Boha, neboť jenom Bůh může odpouštět hříchy. Ježíš chtěl, aby oni dělali viditelné velké Boží milosrdenství, když budou lidem oznamovat, že jim Bůh odpustil hříchy. I jejich prostřednictvím se Duch stane v církvi zdrojem odpuštění, radosti a nového života.

Na padesátý den po Velikonocích se Duch svatý objevil nad apoštoly v podobě ohnivých jazyků a definitivně dokončil své dílo v jejich životě, které začal hned po Ježíšově zmrtvýchvstání. Apoštolové přicházejí do centra Jeruzaléma a všichni byli tak jimi nadšeni, že se začali ptát: "Zda nejsou tito všichni, co tu říkají, Galilejci? A jak to, že je každý z nás slyší mluvit ve svém mateřském jazyce? "

PAR Při křtu a při svátosti biřmování jsme i my dostali Ducha svatého. On je při nás i tehdy, když nám Bůh odpouští hříchy, když se modlíme a když přijímáme Ježíše. Chce i nás "nově" stvořit a učinit z nás nové lidi, jakými se stali apoštolové. Už se mu to podařilo? My sami si musíme dát odpověď. Apoštolové po Letnicích dokázali dělat velké věci. Dokážeme je i my? My obdivujeme lidi, které nám představují média, když něco dokážou. My si častokrát ale myslíme, že nejsme povoláni k velkým věcem. Násilím se nutíme do pozice, která je proti Duchu svatému. A dokonce můžeme říci, že dělá jeho působení v nás zbytečným. Možná jednou z příčin, že nedokážeme využít sílu Ducha svatého v nás je, že si neumíme vzájemně pomáhat.

MY Duch naplnil svou silou společenství apoštolů. Tím naznačil, že chce zvláštním způsobem účinkovat právě ve Společenství a pomocí Společenství. Společenství mohou tvořit dva nebo více lidí. Proto již v samotném vztahu mezi mužem a ženou, manželem a manželkou, má být úsilí vzájemně si pomáhat v dosahování velkých věcí. Nemyslím teď jen v oblasti pracovní, finanční a materiální. Dříve v oblasti lidského a duchovního formování. My lidé potřebujeme povzbuzení ke konzultaci a oporu. Proto má žena povzbuzovat muže, aby byl dobrým mužem, aby své schopnosti dal do služeb rodiny, aby rozvíjel své talenty. Podobně má dělat i manžel. Vzájemná manželská láska dokáže hodně, když manželé "táhnou" jeden druhého. Podobně to má být i mezi sourozenci, přáteli, kolegy. My křesťané máme jiným pomáhat, aby našli v sobě dary, které jim dal Bůh. Aby s nimi spolupracovaly a aby je vylepšovali. Pokud někomu pomůžeme v jeho pokroku, pokud ten člověk cítí, že něco dokázal, tak dáváme jeho životu větší smysl a můžeme mít radost, že jsme někomu pomohli, aby v něm působil Duch svatý. Budme podobní na apoštolům, kteří otevírali lidem srdce pro působení Ducha svatého.

ADE Kdo dýchá, tak žije. Tím se však nemůžeme uspokojit. Nestačí žít. Třeba žít naplněn Duchem svatým. On dává našemu životu "nové dýchání", činí nás velkými lidmi a nástroji Boha na zemi. Amen